

שני כט א וישא יעקב רגליו יעקב הוא סוד התפארת, שנושא את הרגליים שהם סוד נצח והוד שיוצאים לחוץ אל הקליפה, ששם מקום השברים של המלכים הקדמונים שנפלו ונשברו כי באו משם בין של עולם התווה ולא נגלה עליהם שם מ"ה החדש של עולם התיקון – הם סוד בני קדם. ומאחר שנצח והוד הקדושים הולכים למקום הקליפה שלא ברצונם, לכן מתעורר התפארת להביא אותם בעל כורחם וילך ארצה ממשיך החכמה למלכות שהיא סוד הארץ בני קדם: ב וירא והנה באר רומז אל המלכות בשדה רומז אל החיצוניות של המלכות והנה שם שלשה עברי צאן רבצים עליה עם המלכות נמצאים נצח הוד ויסוד הרמוזים בשלשה עברי צאן, כי מביאים השפעת חסדים אל המלכות, כדי שמהמלכות יושפעו כולם כי מן הבאר ההוא ישקו העדרים עדרים אותיות ע' דריים – אלו ע' השרים שדרים תחת כיסא הכבוד – תחת הבאר שהיא מלכות דאצילות! והאבן גדלה על פי הבאר הקליפה היא קשה כאבן ועומדת כנגד היסוד של המלכות, בסוד: לפתח חטאת רובץ, כי הקליפה מונעת את ההשפעות: ג ונאספו שמה כל העדרים רחל לאה גימטרייה עדר, והם ביסוד ומושפעים אל המלכות הנקראת יים, וביחד הם עדרים! שתפקידם לסלק את הדינים מהמלכות ונגלו ערבוב השטן – כמו קול השופר בראש השנה! וזה כדי לבטל את כוחו של עשו למעלה שהרי הוא המקטר על ישראל את האבן אבן גימטרייה בין עם הכולל מעל פי הבאר והשקו את הצאן שהמשיכו שפע לעולמות בי"ע. לכן טוב להתפלל בציבור שהרי תפילת הציבור אינה חוזרת ריקם והשיבו את האבן על פי הבאר למקומה המלכות חוזרת למצבה הקודם: ד ויאמרו להם יעקב אחי מאין אתם למה קרא להם אחי אם הם משרש הקליפה? כי ירד לגור עימם, וצריך להחניף לרשעים ויאמרו מהרן שורש הקליפה והדין הקשה של חרון אף, שהרי חרון הוא ג"ר דקליפה: ח – חכמה, ר – ר, כתר, ג – בינה. שבכל אחד שם אלקים, וגי פעמים אלקים גימטרייה חרין. אנהנו: ה ויאמרו להם הידעתם את לבן בן נחור נחור הוא ראש הטומאה, ולכן אמר יעקב לבן בן נחור ולא לבן בן בתואל – כי נחור אותיות חרין ויאמרו ידענו: ו ויאמרו להם השלום לו השלום הוא היסוד שכל ההשפעות באות מצידו ואפילו אל החצונים ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם הצאן: ז ויאמר הן עוד היום גדול שעדיין התפארת לא סיים לקבל את כל השפע מהבינה לא עת האסוף המקנה השקו הצאן ולכו רעו: ח ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים ונגלו את האבן בסוד: גולל אור מפני חושך וחושך מפני אור – כי האבן הוא סוד החושך והיה צריך לגלול ולצמצם אותו כדי לתת מקום אל האור, אך לא להסיר את האבן! מעל פי הבאר והשקינו הצאן כדי להמשיך השפע יש לסלק את הדינים מעל המלכות הנקראת באר: ט עודנו מדבר עמם ורחל השכינה העולה מהמדבר באה עם הצאן תפארת, אל הבינה שהיא סוד: אשר ומשם אל החכמה שהוא אבא: לאביה השכינה נגלית לצדיק בריבוי החסדים שקיבלה מצד אבא העליון שהוא המקור של החסדים כי רעה הוא רחל היתה כדוגמת השכינה למטה ולכן היתה לבדה רועה את הצאן ולא לאה אחותה, כי לאה היא סוד עולם המכוסה ורחל היא סוד העולם הנגלה, וכל קבלת התחתונים מהעולם הנגלה: י ויהי כאשר ראה יעקב את רחל בת לבן לבן התגלגל בנבל הכרמלי אחי אמו ואת צאן לבן אחי אמו וינש יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר כשהיסוד מחובר עם המלכות הוא עוזר כח לבדו לסלק את המונע של ההשפעות מעל המלכות, על ידי מוחין דאמא וישק את צאן לבן אחי אמו אחר שהצדיק סילק את המונע, המשיך בעצמו את ההשפעות אל קרוביו, וכשהפתח פתוח מקבלים כולם את ההשפעה הראויה להם כפי מדרגתם: יא וישק יעקב לרחל זיווג דנשיקין דזוין וישא את קלו ויבך הקול הפך לבכי, דהיינו התפארת עולה לחכמה: יב ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא הקרובים בלשון הקודש נקראים אחים וכי בן רבקה הוא ותרין ותגד לאביה: יג ויהי כשמע לבן את שמע יעקב בן אחתו וירין לקראתו ויחבק לו וינשק לו ויביאהו אל ביתו כי יש שפע גדול לקליפה כשהצדיק נמצא בתוך ביתה ויספר ללבן את כל הדברים האלה: יד ויאמר לו לבן אך לבן הבין שיעקב מנסה

לתקן אותו, ואומר לו שאינו צריך לעשות זאת, כי: **עֲצָמִי וּבְשָׂרִי אֶתָּה וַיֵּשֶׁב עִמּוֹ חֹדֶשׁ יָמִים: טו** וַיֹּאמֶר לָבֵן לְיַעֲקֹב הֲכִי אֶחָי אֶתָּה וְעַבְדְּתַנִּי הַנֶּם הַגִּידָה לִּי מַה מִּשְׁכַּרְתְּךָ אוֹתִיּוֹת שְׂכִיר מִתִּיךְ – כִּי הַצְדִּיק שְׂעוּמָד בְּקִלְיָפָה נֹחֵשֵׁב לַמֵּת: **טז** וַלְלָבֵן שֶׁהוּא סוֹד הַדַּעַת וְאִשְׁתּוֹ עֵדִינָה שְׁתֵּי בָנוֹת שֶׁמֵּהוּוֹת אֶת קוֹמַת ז'ו"ן שֵׁם הַגְּדֹלָה לְאָה וְשֵׁם הַקְּטָנָה רַחֵל: **יז** וַעֲיִנֵי לְאָה רַבּוֹת לֹאָה בַּמָּקוֹם הָעֶלְיוֹן כִּנְגַד הָעֵינָיִם שֶׁל ז"א וְרַחֵל הָיְתָה יֹפֶת תֹּאֵר וְיֹפֶת מְרֹאָה שֶׁהִיא בְּלִי כִּסּוּי וּבְלִי הָעֵלֶם וְנִשְׁלַם הַגִּילּוּי בְּרַחֵל: